

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/88/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124010444
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Horvátová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3124010444.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lucie Horvátovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 17. júla 2024, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp/23/2024 zo dňa 12. apríla 2024 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 7Pp/23/2024 zo dňa 12. apríla 2024 bol podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s použitím § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona zamietnutý návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej iba „odsúdený“) na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý bol okresnému súdu doručený dňa 04. marca 2024, a to vzhľadom k tomu, že okresný súd nezistil dôsledné a kumulatívne splnenie všetkých zákonom stanovených podmienok pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného (zo všetkých troch zákonných podmienok bola splnená iba jedna formálna podmienka).

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho oznámení (vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu v prítomnosti odsúdeného, jeho obhajcu a prokurátora okresnej prokuratúry) podal odsúdený spolu s obhajcom sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia krajského súdu aj písomne odôvodnil. Z jej obsahu vyplýva, že odsúdený sa nestotožnil s názorom prvostupňového súdu, že v jeho prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený vykonal už potrebnú časť trestu odňatia slobody a hodnotenie z ústavu má kladné. V závere požiadal nadriadený krajský súd, aby napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a rozhodol o jeho podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom.

Krajský súd v Trenčíne ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 31. mája 2024, preskúmal dňa 17. júla 2024 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je dôvodná.

Trestný zákon pri aplikácii hmotnoprávneho inštitútu podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje od súdu, aby skúmal, či sú u odsúdeného naplnené nielen formálne, ale aj materiálne podmienky podmiennečného prepustenia. Až splnenie formálnej podmienky (odsúdeným vykonaná potrebná časť uloženého trestu) v kumulácii (spojení) s materiálnymi

podmienkami (plnenie povinností odsúdeným a preukázané polepšenie sa v jeho správaní vo výkone trestu a očakávanie, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život) pri dôslednom zistení skutkového stavu môže vyústiť do právneho záveru súdu, že je možné odsúdeného podmienične prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody, za súčasného obligatórneho určenia primeranej skúšobnej doby, s prípadne nariadením probačného dohľadu a uložením primeraných povinností a obmedzení, na posilnenie jeho účinku.

Zmysel podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' obligatórne prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmieničné prepustenie je na mieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš vysoké riziko jeho recidívy. Ustanovenie § 66 odsek 1 Tr. zákona vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmieničné prepustenie

a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmieničnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na možnosti jeho nápravy a osobných pomeroch s prihliadnutím aj na očakávaný účel trestu

(§ 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona). Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

V posudzovanej veci okresný súd správne skonštatoval, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to vykonanie zákonom vyžadovanej časti uloženého trestu odňatia slobody dňa 03. marca 2024, a zároveň rovnako dôvodne vyhodnotil, že ďalšie dve materiálne podmienky, ktoré sú rovnako ako formálna podmienka nevyhnutným predpokladom na rozhodnutie súdu o podmieničnom prepustení odsúdeného na slobodu s určením primeranej skúšobnej doby, dôsledne u odsúdeného splnené nie sú.

Aj podľa názoru krajského súdu možno u odsúdeného splnenie oboch materiálnych podmienok konštatovať nanajvýš iba v čiastočnej forme. Ako vyplýva z obsahu predloženého písomného hodnotenia riaditeľa ústavu na výkon trestu, odsúdený síce povinnosti vyplývajúce z interných a zákonných noriem plní a pokyny aj nariadenia rešpektuje, avšak jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti je len čiastočne kritický, a časť viny naďalej presúva na poškodenú (jeho partnerku). Doposiaľ nebol disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný. Resocializačná prognóza bola u odsúdeného vyhodnotená ako menej priaznivá, na základe stredného rizika recidívy trestnej činnosti, a preto podmieničné prepustenie nebolo súdu odporúčané. Zo spisového materiálu je zrejmé, a správne a dôvodne na to poukázal aj súd prvého stupňa, že ani hrozba premeny podmieničného trestu odňatia slobody na priamy výkon trestu odňatia slobody neodradila odsúdeného od páchania ďalšej trestnej činnosti, a pokiaľ si ani teraz aktuálne počas výkonu trestu odňatia slobody nedokáže v celom rozsahu uvedomiť škodlivosť páchania najzávažnejšej protiprávnej činnosti (trestnej činnosti) je evidentné, že jeho náprava doposiaľ dovŕšená nie je a je nutné v nej pokračovať v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je a ani nemôže mať skutočne charakter akejsi odmeny iba za relatívne dobré správanie sa odsúdenej osoby počas doposiaľ vykonaného trestu, ale ide o taký mimoriadny inštitút, ktorým sa iba v odôvodnených prípadoch a po náležitom kumulatívnom splnení všetkých troch zákonných podmienok zasiahne do rozhodnutia súdu o uloženom treste odňatia slobody tak, že u odsúdenej osoby už nie je nevyhnutné pôsobiť v pozitívnom smere bezprostredným výkonom trestu odňatia slobody, ale odsúdenému sa poskytne príležitosť na slobode, za istých zákonných a súdom určených podmienok preukázať, že vie viesť riadny život občana, predovšetkým bez páchania ďalšej trestnej činnosti.

S poukazom na to, že odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a sťažnostného súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože tieto konania z hľadiska jeho predmetu tvoria jeden celok, krajský

súd na ďalšie vecne správne závery a presvedčivú argumentáciu súdu prvého stupňa vyplývajúce z odôvodnenia napadnutého uznesenia odkazuje, keďže sa s nimi bezvýhradne stotožnil.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol tak, že sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.